

Η Δ Ι Ο Σ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΚΑΙ ΤΩΝ ΕΙΔΗΣΕΩΝ ΕΚΔΙΔΟΜΕΝΗ ΑΠΑΞ ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΠΡΟΠΛΗΡΩΤΕΑ Ἐνταῦθα ἐτησίᾳ Δρ. 10 — Ἐν τῇ λοιπῇ Ἑλλάδι Δρ. 11. — Διὰ δῆμους καὶ δημοτικὰ γραφεῖα Δρ. 20. — Ἐν τῷ Ἐξωτερικῷ ἐν γένει φρ. χρ. 14. — **ΤΙΜΑΙ ΚΑΤΑΧΩΡΙΣΕΩΝ** Διὰ τὰ δικαστικὰ ἐγγράφα ἐν γένει ὁ στίχος Λεπ. 10. — Διὰ τὰς διατριβάς καὶ εἰδοποιήσεις κατ' ἀποκοπὴν. — Τὰ δικαστικὰ προπληρῶνται. — Οἱ καθυστεροῦντες ἐνάγονται ἐνώπιον τῶν ἐνταῦθα δικαστηρίων.

ΕΝΟΙΚΙΑΖΕΤΑΙ

εὐρύχωρος οἰκία καὶ καλοκτισμένη εἰς Παρακοπὴν συγκειμένη ἐκ δέκα χωρισμάτων μετὰ ποσίμου ὕδατος. Ἡ διεύθυνσις εἰς τὸ γραφεῖον τῆς παρούσης ἐφημερίδος.

Οἱ λειποτάκται

Πενθεῖ τὸ ἔθνος ὁλόκληρον καὶ ἡ Ἑλληνικὴ φυλὴ ἐν γένει, διὰ τὰ ἀτυχήματα εἰς ἃ ὤθησεν ἡμᾶς μωρὰ φιλαρχία καὶ προδοτικαὶ κερδοσκοπία. Πενθεῖ καὶ θὰ πενήσῃ περισσότερον μετ' οὐ πολὺ, ἡ Ἑλλάς ὅταν, περαιουμένης τῆς εἰρήνης — ἢ συναρπαγεῖσα ἐπιζητεῖ — ἀνακύψῃ καὶ ἴδῃ τὸ βάραθρον εἰς ὃ κατέρριψαν αὐτὴν δόλιοι καὶ ἠλίθιοι ἄρχοντες. Θὰ πενήσῃ ἀκόμη ἡ Ἑλλάς τὰ τέκνα αὐτῆς ἐκεῖνα ἄτινα, καθ' ὃ εἶχον καθῆκον, ἔπεσαν ἐν τοῖς συνόροις μαχόμενα τὸν καλὸν ὑπὲρ πατρίδος ἀγῶνα. Ἀλλ' ἐπίσης ὀφείλει ἡ πατρίς νὰ θρηνησῇ καὶ διὰ τὴν διαγωγὴν τῶν ὑπὸ δειλίας καὶ ἀνανδρίας πρὸ τοῦ ἐχθροῦ φυγομαχησάντων τέκνων τῆς. Ἐὰν τέκνα τῆς Ἑλλάδος μαχόμενα ἐπέσυρον τὸν κοινὸν ἔπαινον καὶ τὸν παγκόσμιον θαυμασμὸν διὰ τὴν γενναιότητα καὶ τὸ θάρρος αὐτῶν, ἀλλὰ καὶ ταῦτα ἀτυχῶς τέκνα τῆς αὐτῆς μητρὸς, ἐπέσυρον τὴν κοινὴν περιφρόνησιν διὰ τὴν ἀνανδρίαν αὐτῶν φυγομαχῆσαντα καὶ τραπέντα πρὸ τοῦ ἐχθροῦ.

Ἀλλ' οἱ δειλοὶ φεύγοντες ἐνέσπειραν καὶ εἰς ἄλλους μὴ ἐκ φύσεως ἀνάνδρους, τὸν πανικὸν καὶ αὐτοὶ ἀτίμως διὰ τῆς γυναικώδους αὐτῶν συμπεριφορᾶς παρέσυραν καὶ ἄλλους.

Φωνάζει ὁ τύπος ὁλόκληρος περὶ παραδειγματισμοῦ δι' ἀναστηλώσεως τῶν ἀνάνδρων ἐκεῖνων οἵτινες λειποτακτῆσαντες πρὸ τοῦ ἐχθροῦ, εἰς ἄλλους μὲν ἐνέσπειραν τὴν ἀπογοήτευσιν διαδί-

δοντες πρὸς τοὺς πολίτας ὅσα ἡ φαντασία αὐτῶν ἐπλασε, καὶ ἄλλοι κατὰ τὰς μάχας διὰ τῆς φυγῆς τῶν διετάραξαν τὸ στράτευμα.

Ἀλλ' οὔτε διὰ τούτους, οὔτε διὰ τοὺς ἄλλους ἀρκεῖ ἀπλὴ ἀναστήλωσις ὀνομάτων. Ἡ ποινὴ εἶναι ἄλλη, εἶναι ἡ παραπομπὴ εἰς τὰ στρατοδικεῖα τὰ ὅποια νὰ τιμωρήσωσιν ἀπηνῶς καὶ τούτους καὶ τοὺς ἄλλους ἐκεῖνους, οἵτινες ἐνῶ οἱ ὁμηλικες αὐτῶν ἐσπευδον εἰς τὰ σύνορα ὑπὲρ πατρίδος, μυρία μετήρχοντο ἵνα μὴ καταταχθῶσιν. Δι' ὅλους τούτους ἡ τιμωρία πρέπει νὰ ᾔηται μεγάλη καὶ ἔκτακτος, ἀναλόγως τοῦ αἰσχροῦ τῶν ἐγκλήματος.

Τι δὲ νὰ εἰπῶμεν περὶ τῶν πολιτευομένων ἐκεῖνων οἵτινες τὴν παρὰ τῇ κυβερνήσει ἰσχύν των μετεχειρίσθησαν — καὶ τινες μάλιστα ἐπὶ χρήμασιν — ὅπως παραλύοντες τὸν στρατὸν, ὀδηγήσωσιν τὴν πατρίδα εἰς τὴν παρούσαν κατὰστασιν; Καθ' ἐκάστην βλέπομεν μὲ τὰς ἰδίας ἡμῶν ὄψεις νέους ζωηροὺς καὶ ὑγειεστάτους, ἐξαιρεθέντας ὡς ἀνικάνους καὶ διὰ λόγους ὑγείας.

Αἱ! ποία ποινὴ ἀρμόζει καὶ διὰ τὰ καθάρματα ταῦτα, καὶ διὰ τοὺς συνεργοὺς αὐτῶν πολιτευομένους.

Οἱ γράφοντες περὶ τῶν ἐλλείψεων τοῦ ἡμετέρου στρατοῦ, πάντες ὁμολογοῦσι τὴν ἀθλιότητα τῆς ὑγειονομικῆς αὐτοῦ ὑπηρεσίας καὶ τὴν ἀφιλοτιμίαν πολλῶν ἐκ τῶν ἀξιωματικῶν αὐτῆς, ἐξ ὧν δεκάς ὁλόκληρος προεφυλακίσθη ὑπὸ τοῦ ἀρχηγοῦ Βάσσου ὡς καταλιπόντες πρὸ τοῦ ἐχθροῦ τὰς ἑαυτῶν θέσεις. Φαίνεται, ὡς ἄριστα εἶπε τις τῶν μαχομένων ἀξιωματικῶν, οἱ ἡμέτεροι ὑγειονομικοὶ ἀξιωματικοὶ ἐδιδάχθησαν ὑπὸ τῶν ἀρχαιοτέρων, μόνον ἵνα τοὺς ὑγιεῖς στρατιώτας κηρύττωσιν ἀσθενεῖς, αὐτοὶ οἱ ἴδιοι δημιουργοῦντες τὰ πρὸς ἐξαιρέσιν νοσήματα ἐκεῖνων. Ἄν καὶ ὑπάρχουσι τινὲς λέγοντες καὶ ἐπιμένοντες μάλιστα, ὅτι ὅπως ἦλθον τὰ πράγμα-

τα περιττόν πλέον νά γίνηται καταδίωξις οὔτε τῶν λειποτακτητάντων, οὔτε τῶν οὐδόλως προσελθόντων εἰς τὰς τάξεις ἐφεδρῶν. Ἄλλ' οὔτοι κρίνωσι τὰ πράγματα ὅλως ἐναντίον τοῦ πρόποντος, τοῦ ὀρθοῦ καὶ τοῦ νομίμου.

Εἶναι δίκαιον καὶ ἐπιβάλλεται ὑπὸ τῆς κοινῆς γνώμης ν' ἀρχίσῃ τάχιστα καὶ ἐσπευσμένη καταδίωξις καὶ κατάταξις τῶν λειποτακτῶν καὶ τῶν μὴ προσελθόντων, ν' ἀποστέλλωνται δὲ οὔτοι ἀμέσως εἰς τὸ στράτευμα διὰ τὸ ἐπεῖγον τῶν περιστάσεων, ἀγνώστου ὄντος εἰσέτι ἐὰν θὰ τελεσφορήσῃ ἡ εἰρήνη. Ἄλλως τε δὲ δὲν εἶναι ἄδικον καὶ κλειομένης τῆς εἰρήνης, πάλιν νά κρατηθῶσιν εἰς τὸν στρατὸν οἱ ἐξ ἀρχῆς μετὰ θάρρους καὶ χρηστότητος προσελθόντες; Διότι ἡ ὑπηρεσία καὶ αἱ ἔνεκα τῶν περιστάσεων γεννηθεῖσαι ἀνάγκαι, θ' ἀπαιτήσωσι ἀρκετὸν στρατὸν διὰ τὴν δημοσίαν ἀσφάλειαν. Δὲν εἶναι ἄδικον νά κρατηθῶσιν εἰς τὸ μέλλον καὶ ἐν ἡ περιπτώσει παρέλθωσιν αἱ παροῦσαι ἐθνικαὶ περιστάσεις, οἱ νῦν ὑπηρετοῦντες καὶ πολεμήσαντες, νά μείνωσι δὲ οἱ ἄτιμοι λειποτάκται ἀκαταδίωκτοι;

Ἡ πρόφασις πάλιν τινῶν ὅτι ὅπως ἐκ τῶν ποιμνίων διώκονται τὰ φωριῶντα πρόβατα, ὁμοίως νά μὴ κρατῶνται οἱ δειλοὶ καὶ οἱ ἀνανδροὶ, δὲν εἶναι πρέπουσα, προκειμένου περὶ τακτικοῦ στρατοῦ, ὅπου ἡ πειθαρχία κανονίζει τὰ πάντα καὶ ἡ παρουσία ἑνὸς καὶ μόνου Σμολένσκη ἠδυνήθη καὶ λαγωῦς νά μεταβάλλῃ εἰς λέοντας.

Ἀπάντησις προκληθεῖσα

Μία τῶν ἐνταῦθα ἐφημερίδων ἔγραψεν ἐν τῷ τελευταίῳ τῆς φύλλῳ, ὅτι ὁ γέρων δήμαρχος κ. Βαφειαδάκης, λησμονήσας τὰς πρὸς τὸν πᾶσαντα πρωθυπουργὸν ὑποχρεώσεις του, ἔσπευσε νά συγχαρῇ τὸν κ. Ῥάλλην. Καὶ ἡμεῖς μὲν ἀρκετὴν ἔχοντες πείραν τοῦ γέροντος Βαφειαδάκη, εἰ καὶ γνωρίζοντες τὸ γενόμενον, οὐδένα ἐποίησάμεθα λόγον ἄχρι τοῦδε, καθ' ὅσον γνωστόν εἶναι ὅτι ὁ γέρων δήμαρχος ἔνεκα τῶν μεγάλων καὶ ποικίλων αὐτοῦ ἀτομικῶν συμφερόντων, προσπαθεῖ πάντοτε νά ἦναι φίλος πάσης κυβερνήσεως, ἀδιαφορῶν περὶ πολιτικῶν φρονημάτων καὶ ὀλίγην δίδων προσοχὴν τί θὰ εἴπῃ οἷος δῆποτε περὶ τῆς κομματικῆς του εὐστροφίας. Ἀναγράφομεν δὲ ἤδη τὸ πρᾶγμα διότι ὁ γράφων ἐν τῇ ὡς εἴρηται ἐφημερίδι, ἀνέμιξε καὶ τὸ ὄνομα ἡμῶν, προσποιηθεὶς βεβαίως ὅτι ἀγνοεῖ τὰ καθ' ἡμᾶς, καὶ ἴσως θέλων

ν' ἀποδώσῃ καὶ εἰς ἡμᾶς ὅτι, εἰ καὶ διατελοῦντες κορδονικοὶ καὶ φίλοι προσωπικοὶ καὶ πνευματικοὶ συγγενεῖς τοῦ προέδρου τῆς τέως κυβερνήσεως, ἐσπεύσαμεν ν' ἀλλάξωμεν φρόνημα, ἤδη μόνον ἐπιτεθέμενοι κατὰ τῆς πολιτικῆς του. Πρὸς Ἑρμοπολίτας γράφοντες θεωροῦμεν βεβαίως περιττόν νά ἐπαναλάβωμεν τὸ γνωστὸν εἰς πάντας καὶ μάλιστα τοὺς ἡμετέρους ἀναγνώστας καὶ φίλους τοῦ «Ἡλίου», ὅτι ἡμεῖς ἀπὸ τοῦ παρελθόντος ἔτους, κατὰ πρῶτον δ' ἐν τῷ ὑπ' ἀριθ. 565 φύλλῳ τῆς 26 παρελθόντος Μαΐου 1896, ὅτε, ἡ πρῶτην κυβέρνησις εὐρίσκετο εἰς τὴν ἀκμὴν τῆς δόξης καὶ τῆς ἰσχύος, τότε ἐγράψαμεν ἐλέγχοντες τὴν κυβέρνησιν Δηλιγιάννη διὰ τὴν προδοτικὴν, καθ' ἡμᾶς, ἐπὶ τοῦ Κρητικοῦ ζητήματος συμπεριφορὰν τῆς. Εἶναι ἀληθῶς ὅτι ἡμεῖς εἴμεθα οἱ παλαιότεροι τῶν ἐν Σύρῳ προσωπικῶν φίλων τοῦ κ. Δηλιγιάννη καὶ ἀπὸ δεκαεπταετίας ὁπαδῶν τῆς πολιτικῆς του, συνδεδεμένοι δὲ μετ' αὐτοῦ ἀπὸ τῆς ἐποχῆς ἐκείνης, ὅτε οἱ ἀνά πᾶσαν τὴν Ἑλλάδα ὁπαδοὶ του ἠδύναντο νά μετρηθῶσιν ἐπὶ τῶν δακτύλων τῆς μιᾶς μόνον χειρὸς.

Ἐπίσης εἶναι γνωστὸν ὅτι ἡ πρὸς τὸν κ. Δηλιγιάννην παρομιώδης πίστις ἡμῶν καὶ μετὰ φανατισμοῦ ἀφοσίωσις, οὐδέποτε ἐκλονίσθη οὐδὲ κατὰ τὰς περιστάσεις ἐλείνας καθ' ἃς τὸ κόμμα αὐτοῦ κατακερματισθὲν πανταχοῦ τοῦ κράτους, οὐδ' ἐφαίνετο, ὡς ἐν παραδείγματι τὸν Αὐγούστου τοῦ 1892, ὅτε ἐν Σύρῳ ἐγίνοντο δημόσιαι ἐξετάσεις Τρικουπισμοῦ, οἱ ἡμέτεροι δὲ συμπολίται ἡμιλλῶντο τίς τοῦ ἄλλου νά φανῇ Τρικουπικότερος, ἡμεῖς μόνον, τὸ λέγομεν δὲ χωρὶς νά ἐλεγχθῶμεν περιαιτολογοῦντες, ἀνεζήτουμεν ὑποψήφιον Δηλιγιαννικόν. Κατόπιν δὲ ὅτε οἱ νῦν δι' ὕβρεων φλυαροῦντες ὑπὲρ τοῦ Δηλιγιάννη ὑπεδέχοντο πανδήμως ἄλλους πολιτευομένους, ἡμεῖς πάλιν εἴμεθα ἐκ τῶν ὀλίγων ὑπερμαχοῦντες τοῦ Δηλιγιάννη. Πῶς ὅμως ἠδυνάμεθα νά ἐξακολουθῶμεν τυφλῶς ἐπόμενοι αὐτῷ ὅτε ἀνεκαλύψαμεν τὴν ἐπὶ τοῦ Κρητικοῦ ζητήματος προδοτικὴν διαγωγὴν τῆς κυβερνήσεώς του; Πῶς μετὰ τὰ τελευταῖα νῦν Ἐθνικά δυστυχήματα ἠδυνάμεθα νά ὀνομάσωμεν τὰ πράγματα ἄλλως ἢ μὲ τὸ ἀληθὲς αὐτῶν ὄνομα; Ἡμεῖς χάριν τοῦ πρὸς τὸν τέως πρωθυπουργὸν ὡς ἄνω στενοῦ καὶ ἀρχαίου συνδέσμου, δὲν ἐγκατελείψαμεν αὐτὸν οὐδὲ προκειμένου περὶ ζητημάτων προσωπικῶς ἡμᾶς ἀφορώντων, τὸ ὅποιον ὁμῶς εἴχομεν καθήκον νά κάμωμεν προκειμένου περὶ ἐθνικῶν, τοῦτο δὲ διότι πρὶν ἢ γνωρίσωμεν τὸν κ. Δηλιγιάννην ἢ οὗτος τιμήσῃ ἡμᾶς γενόμενος ἄ-

νάδοχος τοῦ ἡμετέρου υἱοῦ, ἐγεννήθημεν Ἕλληνες καὶ Χριστιανοί, ὡς τοιοῦτοι δὲ δὲν ἔπρεπε νὰ ἐπιτρέψωμεν εἰς τινὰ, οἷος δὴποτε καὶ ἂν ἦτο, νὰ παίζῃ ἐν οὐ παικτοῖς, εἴτε ἐκ μωρίας, εἴτε ἐκ δολίας διαθέσεως.

Τὸ νὰ ζητῇ δὲ πᾶς οἷος δὴποτε καὶ ἂν ἦναι οὗτος, ν' ἀποδώσῃ ἡμῖν παλιμβουλίαν καὶ εὐκολον μετατροπὴν πολιτικῶν φρονημάτων, δὲν εἶναι δυνατὸν νὰ γίνῃ πιστευστὸς, διότι οἱ ἡμέτεροι συμπολίται ἄριστα γνωρίζουσι τὸν χαρακτῆρα ἡμῶν, ἴσως μὴ πρόποντα τῇ σημερινῇ ἐποχῇ, τοῦ νὰ μὴ σπεύδωμεν πάντοτε πρὸς λατρείαν μεσουρανοῦντος ἡλίου, ἀλλὰ τοῦναντίον, τὸ ὁποῖον ἴσως εἶναι ἐπιβλαβὲς ἡμῖν καὶ καταστρεπτικόν, διαρκὲς δ' ἐν τῷ μέλλοντι, διότι πρὸ πολλοῦ πλέον διελθόντες τὸ μέσον τοῦ βίου, δὲν δυνάμεθα νὰ ἀλλάξωμεν χαρακτῆρα καὶ μεταβληθῶμεν ἐπὶ τὸ ἐλαστικώτερον. Ὡς βλέπει ὁ γράφας περὶ ἡμῶν, ἀρκοῦμεθα νῦν γράφοντες δι' ἡμᾶς αὐτοῦς, ἐπιφυλασσόμενοι ἐὰν προκληθῶμεν νὰ γράψωμεν περὶ τῆς πολιτικῆς πορείας ἄλλων καὶ δὴ αὐτοῦ τοῦ ἐν τῇ ὡς ἄνω ἐφημερίδι γράψαντος.

**Κ. Συντάκτα τῆς Ἐφημερίδος
ὁ « Ἡ λ ι ο ς ».**

Εἰς ἀπάντησιν τῶν χθὲς ἐν τῇ ἐφημερίδι ὁ « Προμηθεὺς » καταχωρηθέντων παρὰ τοῦ κ. Κώστα Ντεληγιάννη ψευδολογημάτων δημοσιεύσατε τὰ ἐπόμενα.

Ὁ γνωστὸς ὑπαίθριος ῥήτωρ Κώστας μετὰ κυνικῆς ἀναιδεΐας ἀρνεῖται ὅτι ἡ παῦσις τῶν δημοτικῶν ἰατρῶν ἐγένετο ὅπως ἐκδικηθῇ ὁ πατήρ του τὸν κύριον Νικόλαον Παππαδάμ, ἀλλ' ὅτι ἐγένετο δυνάμει ἐγκυκλίου τοῦ ὑπουργείου. Μήπως ὁμοῦ δὲν ἦσαν παρόντες ὅτε μοὶ ἔλεγε ταῦτα ἄνδρες δυνάμενοι νὰ βεβαιώσωσι τὰς ἐξῆς φράσεις του. « Σέ, κύριε Πισσία, σὲ παρέσυρε τὸ ρεῦμα διότι ὁ μπαμπᾶς ἤθελε νὰ ἐκδικηθῇ τὸν Παππαδάμ ὁ ὁποῖος εἶναι ἐχθρὸς μας. » Ἐπὶ τέλους ἄς ἦναι βέβαιος ὁ μικρὸς νεανίσκος ὅτι εἶναι ἡ τελευταία φορὰ ποῦ κατῆλθον μέχρις αὐτοῦ.

Δέχθητε κ. Συντάκτα κτλ.

Ἐν Ἐρμούπολει τῇ 16 Μαΐου 1897.

Ὁ δημοτικὸς ἰατρός
Μ. Ν. Πισσίας.

Σ. Σ. Η. Τὴν ὡς ἄνω ἐπιστολὴν τοῦ ἡμετέρου συμπολίτου Ἱατροῦ κ. Μιχαὴλ Πισσία ἀργὰ λαβόντες δημοσιεύομεν, λυπούμενοι ὅτι οὗτος ἄνθρωπος ἐπιστήμων κατῆλθε πολὺ λαβῶν ὑπὲρ παιδαριώδεις λόγους.

ΕΥΧΑΡΙΣΤΗΡΙΟΝ

Μὴ δυνάμενοι νὰ εὐχαριστήσωμεν ἰδίᾳ ἕκαστον τῶν συμμερισθέντων τὴν θλίψιν μας ἐπὶ τῷ ἐπελθόντι ἡμῖν δυστυχίματι ὡς ἐκ τοῦ θανάτου τῆς προσφιλοῦς μας **Παρασκευούλας**, ἐκφράζομεν διὰ τῆς παρουσίας τὰς ἐγκαρδίους εὐχαριστίας μας πρὸς πάντας τοὺς ὁπωσδήποτε συμμερισθέντας τὴν θλίψιν μας ταύτην.

Ἐρμούπολις 14 Μαΐου 1897.

ΓΕΩΡ. ΠΑΠΑΝΔΡΕΟΠΟΥΛΟΣ
ΑΙΚΑΤΕΡΙΝΗ χήρα **Ι. ΖΟΥΜΠΟΥΛΑΚΗ**

ΕΙΔΗΣΕΙΣ

Δι' ἱστιοφόρου ἀφίχθη τὴν Κυριακὴν ἐκ Κρήτης ὁ ἐκεῖ ἀπὸ τῶν ἀρχῶν τῆς ἐπαναστάσεως μαχόμενος ὀπλαρχηγὸς Κρής κ. Ἰωάννης Νταφώτης συνοδευόμενος ὑπὸ τινῶν τῶν ὑπ' αὐτὸν πολεμιστῶν, φέρων δὲ καὶ Τουρκικὴν σημαίαν ἣν ἐκυρίευσεν κατὰ τινῶν πρὸ τοῦ Ἡρακλείου μαχῶν. Παραλείπομεν κατὰ καθήκον τὰ κατὰ τὴν ἀφίξιν του συμβάντα, δι' ὧν καὶ πάλιν κατεδείχθη ἡ ἐλαφρότης καὶ ἀνικανότης τινῶν. Τὸν Νταφώτην, περιβαλλόμενον ὑπὸ τοῦ λαοῦ διὰ μυθικῆς ἀληθῶς αἰγλης, ὑπεδέχθη κόσμος πολὺς πασῶν τῶν τάξεων, τῆς ἡμετέρας κοινωνίας ἀναγνωρίζουσης τὸν παληκαρισμὸν αὐτοῦ, ἀναμιμνήσκοντα τοὺς χρόνους τοῦ Ζαχαριᾶ καὶ τοῦ Κατσαντώνη, μετ' ἐνθουσιασμοῦ δὲ κατευώδωσαν πάντες ἀπερχόμενον τὴν Δευτέραν βράδυ ὅπου ἕκαστος ἀληθῆς καὶ γνήσιος στρατιώτης ὀφείλει νὰ εὐρίσκηται. Ὁ Θεὸς νὰ προστατεύῃ ὑπὸ τὴν σκέπην αὐτοῦ τὸν καλὸν τοῦτον τῆς πατρίδος στρατιώτην.

— Εἰς τὸ τελευταῖον ἡμῶν φύλλον ἐγράφομεν περὶ τῶν εἰς τὸν προϋπολογισμὸν τοῦ δήμου ὑπὸ τοῦ τέως νομάρχου Κυκλάδων ἐπενεχθεισῶν μεταβολῶν, παρελείψαμεν τὴν ἀληθῶς κωμικωτάτην καὶ ἀναμιμνήσκουσαν τὰ τῆς διοικήσεως τῆς παλαιᾶς τῶν Ἀβδήρων πόλεως, γενομένην συνεπεῖα αἰτήσεως τοῦ δημάρχου Ἐρμούπολεως. Ἐπεβλήθη, δηλονότι, εἰς τὸ εἰς ἀθλίαν εὐρισκόμενον κατάστασιν δημοτικὸν ταμεῖον, ἡ ἔκτακτος δαπάνη πρὸς πληρωμὴν **συνοδοῦ καὶ ἀκοιλοῦθου** τοῦ γέροντος δημάρχου Ἐρμούπολεως. Καὶ ὁ τέως νομάρχης μετέβαλε τὸν προϋπολογισμὸν χωρὶς νὰ ἔχη τὸ θάρρος νὰ ἀπαντήσῃ εἰς τὸν δήμαρχον, ὅτι ἂν ἡ σωματικὴ του κατάστασις καὶ ἡλικία τῷ ἐπιβάλλουσι τὴν ἀνάγκην **συνοδοῦ**, ἄς πληρώτῃ τοῦτον ἐκ τοῦ ἰδίου του ταμεῖου, ἔχοντας πλεῖονα ἑκατομμύρια ἢ ὁ δῆμος.

— Ἡ ἐν Ἀθήναις ἡμετέρα συμπολίτις κ. Βιργινία Σ. Κρίνου, ἥτις οὐδέποτε παύει εὐ-

εργετούσα τὴν κοινωνίαν καὶ ἥς συχνότατα ἀναγράφομεν εὐγενεῖς πράξεις, προσέβη εἰς τὸ πρακτικώτατον μέτρον τοῦ νὰ χορηγῆ ἐκ τοῦ ἰδίου αὐτῆς ταμείου χρηματικὰ βοηθήματα εἰς πάντας τοὺς ἐκ τῶν νοσοκομείων ἀπολυομένους τραυματίας. Δὲν δύναται τις ἢ νὰ συγχαρῆ τὴν ὡς εἴρηται εὐγενεστάτην συμπολιτίδα ἡμῶν εὐχόμενοι ὅπως μὴ παύηται εὐεργετοῦσα τοὺς ἔχοντας ἀνάγκην. Ἐπίσης καὶ ὁ καθ' ὅλα ὁμοίως κατὰ τὰ αἰσθήματα σύζυγος αὐτῆς κ. Σταμάτιος Κρένος ἐπεμψεν ὅπως διανεμηθῶσιν εἰς τὸν μαχόμενον στρατὸν ἡμῶν πολλὰ κιβώτια καπνοῦ κεκομμένου καὶ σιγαρέτα.

— Ὁ ἐν Ἀθήναις Σ. συμπολίτης ἡμῶν κ. Ἀνδρέας Συγγρός ἐπεμψε διὰ τοῦ κ. Κωνσταντίνου Τσιροπινᾶ εἰς τὴν ὑπὲρ τῶν ἀπόρων οἰκογενειῶν τῶν ἐφείδρων συμπολιτῶν ἡμῶν ἐπιτροπὴν, τὴν μηνιαίαν αὐτοῦ χιλιοδραχμον χορηγίαν.

— Ἐπανῆλθεν ἐξ Ἀθηνῶν ὁ ἀγαπητὸς ἡμῶν συμπολίτης κ. Ἰωάννης Ζ. Πετροκόκκινος.

— Ἐπὶ τῇ ἐπετείῳ τῆς 12. Μαΐου, καθ' ἣν περίσῃ ἐν Χανίοις ἐγένοντο αἰσφαγαί, αἱ εἰς τὰ σημερινὰ Ἐθνικὰ δυστυχήματα καταλήξασαι, οἱ ἐνταῦθα Κρήτες διὰ προσωπικοῦ μεταξὺ τῶν ἐράνου, ἐτέλεσαν ἀθροίβως μνημόσυνον ἐν τῷ παρὰ τὴν Πηγὴν Ἱερῷ ναῷ τοῦ Ἁγίου Ἀθανασίου. Εἰς τὴν πένθιμον τελετὴν συνῆλθον ἀρκετοὶ ἐκ τῶν προσφύγων — καὶ οὐδεὶς ἀτυχῶς ἐκ τῶν ἐν Ἐρμουπόλει Κρητῶν, — εὐχρηθέντες ὑπὲρ ἀναπαύσεως τῶν ὑπὲρ πίστεως καὶ πατρίδος πεσόντων.

— Μετὰ τὰ ὑφ' ἡμῶν καὶ ὀλοκλήρου τοῦ τύπου τῆς ἡμετέρας πόλεως γραφέντα περὶ παρανόμου λειτουργίας ἐνός τῶν ἐνταῦθα φαρμακείων, ἡ ἀστυνομία παρεμβάσα ἐκλείσεν αὐτό. Ἀτυχῶς ὅμως μετὰ τινὰς μόνον ἡμέρας, παρεμβάσης τῆς Νομαρχίας, ἐπετράπη καὶ πάλιν ν' ἀνοιχθῆ ἄνευ πάλιν φαρμακοποιῦ, ἀλλὰ, κατὰ τὸ ἔγγραφο τοῦ νομάρχου, **δι' ἓνα μόνον μῦθα**. Παρεκλήθημεν νὰ ἐρωτήσωμεν τὸν ἐπιτρέψαντα τὸ ἀνοιγμὰ ἀρμόδιον νὰ μᾶς ὑποδείξῃ τὸν νόμον καθ' ὃν ἐπιτρέπεται μὲν ἢ ἐναντίον τοῦ νόμου διατήρησις φαρμακείου ἄνευ ἐπιστήμος φαρμακοποιῦ, ἀλλὰ δι' ὠρισμένον χρονικὸν διάστημα, ἐν ὀλίγοις ἀπὸ πότε ἐπιτρέπεται τὸ παρανομεῖν, ἀλλὰ δι' ὠρισμένον χρονικὸν διάστημα;

— Ὅλα δὲ τὰ ἐν τινι τῶν ἐνταῦθα ἐφημερίδων γραφέντα δὲν εἶναι ἀληθῆ διότι ὁ ἀναφερόμενος πτυχιούχος φαρμακοποιὸς ἔχων φαρμακεῖον δὲν δύναται, κατὰ τὸν νόμον, ν' ἀναλάβῃ τὴν διεύθυνσιν ἄλλου.

— Καὶ ἄλλοτε ἐγράψαμεν καὶ ἤδη ἐπαναλαμβάνομεν ὅτι εἶναι ἀνάγκη νὰ γίνῃ νέος κατάλογος τῶν ἐν Σύρῳ προσφύγων Κρητῶν, ὅστις νὰ μὴ συνταχθῆ ὡς οἱ παλαιότεροι αὐτοῦ, ἀλλὰ

τῇ συμπράξει ἐπιτροπῶν πολιτῶν ἐξ ἐκάστης τῶν πόλεων τῆς Κρήτης, οἵτινες προθύμως καὶ χάριν τοῦ δικαίου, θέλουσι παράσχει τὰς ἐαυτῶν ὑπηρεσίας ἵνα μὴ ἀδικηταί τις εἰς βάρος τοῦ ταμείου.

— Ἐκτός τῆς κατὰ τοῦ ἀγαπητοῦ ἡμῶν συμπολίτου κ. Νικηφόρου Γεωργιάδου ἀποπειρας φοβεροῦ ἐγκλήματος καὶ πρὸς ἄλλους συμπολίτας ἐστάλησαν ἀπειλητικαὶ ἐπιστολαί. Καθ' ἑσπέραν δὲ σχεδὸν γίνονται μικροκλοπαὶ ὧν σπουδαιότερα ἢ ἐκ τινος παρὰ τοὺς δύο Μύλους οἰκίας ἀφαίρεσις τῶν ξυλίων φύλλων καὶ παραθύρων, ἥς ὁ αὐτουργὸς καταγγελοῦσιν ἐλπίζομεν ὅτι θέλει τιμωρηθῆ αὐστηρῶς, ὡς ἀπὸ ἐτῶν μαστίζων τὰ περὶ τοὺς δύο Μύλους συνοικίας.

— Μετὰ τοῦ ἐκ Κρήτης ἄρτι ἐπανελθόντος ὑπὸ τὸν συνταγματάρχην κ. Βάσσον στρατοῦ εὐρίσκεται καὶ ὁ καλὸς τῆς Ἐρμουπόλεως υἱὸς κ. Νικήστρατος Καλομενόπουλος, ἀμέσως ἀναχωρήσας εἰς Φθιώτιδα, ὅπως καὶ ἐκεῖ τάξῃ τὸ στῆθός του ἀμυνόμενος ὑπὲρ τῆς πατρίδος.

— Ὁ ἀγαπητὸς ἡμῶν λοχαγὸς κ. Δ. Μωραΐτης, μετὰ λόχου ἐν ᾧ πλείστοι συμπολίται ἡμῶν τῶν τελευταίων σειρῶν, εὐρίσκεται εἰς τὸ παρὰ τὴν Λαμίαν στρατεύμα μετὰ τῆς ὑπὸ τὸν Βάσσον ταξιαρχίας περιλαμβανούσης τὸν ἐκ Κρήτης ἐπανελθόντα στρατὸν τῆς κατοχῆς.

— Ἐγράφομεν ἐν προηγουμένοις φύλλοις περὶ τῆς καθυστερήσεως τῆς πληρωμῆς τῶν συνταξιούχων τοῦ ἐνταῦθα Ναυτικοῦ ἀπομαχικοῦ ταμείου. Εὐτυχῶς ἀπὸ τῆς δευτέρας, ἀφικθέντων τῶν χρημάτων ἐγένετο πληρωμὴ. Οἱ συνταξιούχοι τῆς ἡμετέρας πόλεως ἐδηλοῦσι τὴν ἑαυτῶν εὐγνωμοσύνην πρὸς τὸν ἐκ τῆς ἡμετέρας ἐπαρχίας πολιτευόμενον κ. Παντελῆν Γιασεμολαδᾶν, ὅστις μαθὼν τὴν καθυστέρησιν τῶν συντάξεων εἰργάσθη ἀρμοδίως, κατορθώσας οὕτω νὰ δεχθῆ τὰς εὐλογίας πτωχῶν συμπολιτῶν του.

— Νεωτάτη τὴν ἡλικίαν ἀπέθανε καὶ ἐκηδεύθη μεγαλοπρεπῶς καὶ ἐκ ἐκτάκτω συρροῇ πλήθους ἡ **Παρασκευούλα** σύζυγος τοῦ ἡμετέρου φίλου κ. Γεωργίου Παπανδρεοπούλου καὶ ἀδελφῆ τῶν συμπολιτῶν κ. Ἀδελφῶν Ζουμπουλᾶκη, ἐργοστασιουργῶν μεγάλων ἀτμοκινήτων ζαχαροπλαστείων. Ὁ Θεὸς ἀναπαύσαι τὴν θανοῦσαν καὶ παρηγορήσαι τοὺς ἐπ' αὐτῇ ὀλοφυρομένους.

— Ἐκατοντούτης περίπου ἀπέθανεν ἐν Ἀθήναις, ὅπου ἀπὸ ἐτῶν διέμενον, ἀγαπητὸς ἡμῶν συμπολίτης καὶ πατρικὸς φίλος, ὁ καλὸς γέρον **Πέτρος Γκιώνης** εἰς τῶν ἀγωνιστῶν τοῦ Μεγάλου ἀγῶνος, ἀνὴρ ἐντιμὸς καὶ χρηστὸς πατριώτης. Ὁ μακαρίτης Ὑδραῖος τὴν πατρίδα ὑπηρετήσας τὴν πατρίδα κατὰ θάλασσαν, εἰσῆλθεν εἰς τὴν πολιτικὴν ὑπηρεσίαν, ὅπου ἐτιμᾶτο διὰ τὸν ἀκέραιον αὐτοῦ χαρακτήρα. Ὁ Θεὸς ἀναπαύσαι αὐτόν.